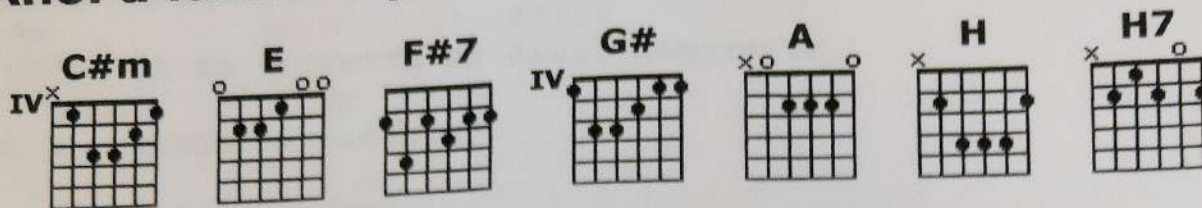

Ahol a lusta folyó

Ahol a házakban még faragott bútor áll,
 Ahol még egyszerűen él apám s anyám,
 Ahol a sűrű erdők elnyelik a külvilág zaját,
 Valaha ott látott meg engem a nagyvilág.

Ahol a lusta folyó a hegyek közé ér,
 Ahol az utakon szürke port kavar a szél,
 Az az a hely, ahonnan eljöttem, már tíz éve is lehet,
 Hidd el örökre otthagytam a szívemet.

Nagypám régi dalait énekelgettem,
 És a széllel kergetőzve nőttem fel,
 Lehet, hogy nem minden pillanatban emlékezem,
 De hidd el, azt az időt sosem felejttem el.

Ahol a lusta folyó a hegyek közé ér,
 Ahol az utakon szürke port kavar a szél,
 Az az a hely, ahonnan eljöttem, már tíz éve is lehet,
 Hidd el örökre otthagytam a szívemet.

Minél zajosabban vágdat el egy nap,
 Annál kedvesebbnek látom a múltamat,
 Ne mondd, hogy divatból, vagy szeszélyből, vagy rosszkedvből teszem,
 Te is megérted, ha eljössz majd velem.

Ahol a házakban még faragott bútor áll,
 Ahol még egyszerűen él apám s anyám,
 Ahol az utakon még most is szürke port kavar a szél,
 Ahol a lusta folyó a hegyek közé ér.
 Ahol a lusta folyó a hegyek közé ér.